

Sygnatura akt VI Ka 727/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **17 października 2014** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Marcin Schoenborn

Sędziowie SSO Grażyna Tokarczyk. (spr.)

SSO Bożena Żywioł

Protokolant Marzena Mocek

przy udziale Krystyny Marchewki

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2014 r.

sprawy **M. S.** ur. (...) w G.,

syna T. i W.

oskarżonego z art. 292§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 30 kwietnia 2014 r. sygnatura akt VII K 1/14

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 624 §1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla rozstrzygnięcie z punktu 3;
2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
3. zwalnia oskarżonego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 727/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Zabrze wyrokiem z 30 kwietnia 2014 r. sygn. akt VII K 1/14:

- uznał oskarżonego M. S. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów z art. 292 § 1 k.k. opisanych w pkt I i II aktu oskarżenia i za to na mocy art. 292 § 1 k.k. przy zast art. 91 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 70 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł złotych, na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 2 k.k. warunkowo zawieszając wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 3 lata, na mocy art. 73 § 2 k.k. oddając oskarżonego

w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekając wobec oskarżonego M. S. przepadek korzyści majątkowej w wysokości 200 zł;

- uznał oskarżonego Ł. Ś. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 291 § 1 k.k. i za to na mocy art. 291 § 1 k.k. przy zast. art. 58 § 3 k.k. wymierzając mu grzywnę w wymiarze 200 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł złotych, na mocy art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 2 k.k. warunkowo zawieszając wykonanie orzeczonej kary grzywny na okres próby 1 roku;

- uznał oskarżonego D. W. za winnego popełnienia czynów z art. 292 § 1 k.k. opisanych w pkt I do VI aktu oskarżenia i za to na mocy art. 292 § 1 k.k. przy zast. art. 91 § 1 k.k. wymierzając mu karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawieszając wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 3 lata, na mocy art. 71 § 1 k.k. wymierzając oskarżonemu grzywnę w wymiarze 200 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł złotych.

Sąd zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

Apelację wniósł Prokurator zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na korzyść oskarżonego M. S., zarzucił obrazę przepisu prawa materialnego art. 73 § 2 kk, polegająca na oddaniu w okresie próby pod dozór kuratora sądowego tego oskarżonego, podczas, gdy oskarżony ten nie posiada statusu podmiotu, o którym mowa w tym przepisie, czyli nie jest młodocianym sprawcą przestępstwa umyślnego, nie jest sprawcą określonym w art. 64 § 2 kk oraz nie jest sprawcą przestępstwa popełnionego w związku z zaburzeniami preferencji seksualnych.

Apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie jego punktu

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja Prokuratora jest w pełni uzasadniona. Do aktu oskarżenia przeciwko M. S., Ł. Ś. i D. W. dołączono wnioski o ich skazanie zgodnie ze złożonymi w trybie art. 335 kpk wnioskami.

Sąd I instancji podzielił wnioski Prokuratora, co do braku wątpliwości dotyczących okoliczności popełnienia czynu oraz pozytywnej prognozy dotyczącej spełnienia celów postępowania i na posiedzeniu dnia 30 kwietnia 2014 roku wydał wyrok skazujący bez przeprowadzania rozprawy.

Sposób procedowania Sądu I instancji, ocena zgromadzonych dowodów, poczynione w oparciu o nie ustalenia faktyczne, a także ocena zachowania oskarżonych w zakresie wyczerpania przez nich znamion zarzucanego czynu, nie budzą zastrzeżeń. Stanowisko wyrażone w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, w tym w zakresie zastosowanej kary, środka probacyjnego oraz środków karnych również należy zaakceptować.

Rację ma jednak apelujący, że zgodnie z art. 73 § 2 kk dozór kuratora. o jakim mowa w paragrafie 1 tego przepisu jest obowiązkowy wobec młodocianego sprawcy przestępstwa umyślnego, sprawcy określonego w art. 64 § 2, a także wobec sprawcy przestępstwa popełnionego w związku z zaburzeniami preferencji seksualnych. Niewątpliwie M. S. jest sprawcą młodocianym, odpowiada jednak za czyny z art. 292 § 1 kk, a zatem przestępstwa nieumyślne. Tym samym orzeczenie wobec tego sprawcy dozoru kuratora nie jest obligatoryjne, nie zostało też objęte porozumieniem oskarżonego z Prokuratorem, nie sposób doszukać się też okoliczności, które przemawiałyby za koniecznością takowego orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok i uchylił rozstrzygnięcie z punktu 3, w pozostałym zakresie utrzymując wyrok w mocy, zwalniając oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, albowiem wymagają tego względy słuszności.